

DIGITÁLIS SZÁLLÁSMEGOSZTÓ PLATFORMOK TÉRNYERÉSE

THE RISE OF DIGITAL ACCOMMODATION PLATFORMS

GRÜMAN RÓBERT – CSONGOR

Nemzeti Közsolgálati Egyetem Közigazgatás-tudományi Kar
Közigazgatás-tudományi Doktori Iskola
robertgruman@gmail.com

Összefoglalás

A sharing economy jelentősen hozzájárult az európai polgárok jólétéhez. Számos tanulmány részletes leírást ad a megosztáson alapuló gazdaságot körülvevő szabálykörnyezetről, ami a turisztikai szálláshely-szolgáltatási ágazatot illeti. A digitális platformok megjelenése megváltoztatta a szolgáltatási, fogyasztási szokásainkat és tulajdonról alkotott képünket. Az szállásmegosztó platformok megváltoztatták az utazás módját, és kétségtelen, hogy világszerte jelentősen megnövelte a turisták számát is. Az önkormányzatok vezetőit Európaszerte foglalkoztatja a szállásmegosztó platformok által okozott dilemma. Jelen tanulmányban a szállásmegosztó platformok szabályozásának helyzetét ismertetjük az európai intézmények szemszögéből.

Kulcsszavak: sharing economy, Airbnb, szállásmegosztó platformok, szabályozás

Bevezetés

Sharing Economy jelenségének lényege a „valódi” megosztás, amelynek fő feltevése az innovatív fogyasztási megoldásokból származó nonprofit orientáció, továbbá az önzetlenség, amely a megosztás keretében alakítja át az értékesítési csatornát. Korunk kutatói számára nagy kihívást jelent a megosztás ideájának értelmezése. Hibrid jellege és összetettsége megnehezíti egy olyan átfogó koncepció kialakítását (akár a mainstream közgazdaságtanban, akár az üzleti elméletekben), amely kimerítően lehatárolná a fogalmat.

A birtoklást sokan csak egy nem releváns felelősség forrásának látják, felismerve azt, hogy a fogyasztás során igazából az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés a legfontosabb szempont. Ezért ezt a jelenséget hozzáférés alapú fogyasztásnak

(access based consumption) is nevezik (Belk, R. 2014). Ezek a megoldások nem lehetnek sikeresek a társadalmi tőke olyan formái nélkül, mint a bizalom és a nyitottság. Az interperszonális kapcsolatok képezik a megosztáson alapuló megoldások alapját. Ez az oka annak, hogy a Sharing Economy kifejezés mellett megjelentek hasonló, szintén e jelenségre mutató elnevezések pl. collaborative economy, gig economy, on-demand economy, peer economy (Petropulos, G. 2017).

Az együttműködő fogyasztás koncepciója az 1970-es évek végén jelent meg (Felson, M. – Spaeth, J. L. 1978). A szerzők nagyrészt Hawley 1950-es években folytatott munkájára hagyatkoztak, 292 amelyben a közösségek szerkezetét, egymásra való utaltságát, funkcionális különbségeit és hasonlóságait vizsgálta. Felson és Spaeth viselkedési szemléletükben olyan tevékenységként definiálják az együttműködő fogyasztást, amely során egy vagy több személy másokkal megosztva fogyaszt termékeket vagy szolgáltatásokat. A kutatók úgy vélik, hogy a fogyasztás ezen formájába tartozik az is, ha rokonok közösen étkeznek, vagy barátok együtt söröznek. A vizsgált területek elsősorban a háztartások, a munka és az iskolai környezet. A szerzők hangsúlyozzák a napi rutin szerepét és a fogyasztás körülményeit is. Továbbá, a társadalmi tényező és az időzítés is kiemelt szerepet töltenek be a megosztási tevékenység során.

A lakásokat rövidtávra kiadó lakók bevételt szerezhetnek a lakáskiadással (Drabancz, Á. - El-Meouch, N. M. 2017), a turisták pedig olcsóbb, autentikusabb és emberközelibb környezetben tölthetik éjszakájukat. A hotelekhez képest jóval kisebb szállások a fő turisztikai desztinációktól távolabb is lakhelyet kínálhatnak, így fellenlíthetik egyes vidékek regionális turizmusát. Az erőforrások, lakások megosztása pedig csökkentheti az össz erőforrás felhasználást. A fogyasztók fogyasztókkal való összekapcsolása azonban kockázatokat is rejt magában, a cég a vendég által okozott kárt nem mindig téríti meg, a vendég pedig a korábbi értékelések ellenére is találhat olyan lakókörnyezetet, amire nem számíthatott. Továbbá az Airbnb szállásokra vonatkozó – a 4 hotelekhez képest kevésbé szigorú, vagy még el sem készült szabályozás – egyenlőtlen versenyt eredményez a turisztikai piacon, így a bérbeadók egy lakást akár rendszerszinten kezdenek el rövidebb távra kiadni (több mint 360 napra egy évben), vagy több lakáskiadás egyidejű üzemeltetése mellett dönthetnek.

A nemzetközi tapasztalatok alapján egyre világosabban körvonalazódik, hogy a szállásadó platformok szabályozásának kérdését döntően lokális szinten – elsősorban az önkormányzatok által – kell kezelni.

Sharing Economy térnyerése

A sharing economy jelentősen hozzájárult az európai polgárok jólétéhez. Számos tanulmány részletes leírást ad a megosztáson alapuló gazdaságot körülvevő szabálykörnyezetről, ami a turisztikai szálláshely-szolgáltatási ágazatot illeti. A szabályozás az együttműködési ágazat fejlődését és annak mértékét szeretné kiszélesíteni. Bár lehetetlen olyan szabályozást kialakítani, amely mindenki igényeinek megfelelő, mégis a kutatások azt mutatják, hogy ahol a szabályozási keretet létrehozták, a megosztó gazdaság új, fejlődő vállalkozásokat hozott létre.

A digitális platformok megjelenése megváltoztatta a szolgáltatási, fogyasztási szokásainkat és tulajdonról alkotott képünket. Amíg az előző generációk javakat gyűjtöttek és a tulajdonjogot részesítették előnyben, addig a mostani generáció inkább a javakhoz való hozzáférést, élményhalmozást helyezi előtérbe, valamint, hogy minél nagyobb számú termékhez és szolgáltatáshoz tudjon hozzáférni. A digitális platformok, mint például az Airbnb (szállásmegosztás), Blablacar (utazási applikáció), Eatwith (étkezés) nemcsak a jelenlegi fogyasztási modelleket, hanem a régóta fennálló nemzeti és helyi törvénykezést is komoly kihívások elé állítja. A helyi törvények és rendeletek a közérdek által indokolt, összehangolt engedélyezési rendszereket írnak elő. Tehát kérdés az, hogy a digitális kor szempontjából ezek a nemzeti követelmények továbbra is indokoltak-e, és ezen platformok egyszerűen csak szolgáltatásokat nyújtanak, vagy közvetítő szerepük is van.

A világméretű és olcsóvá váló telekommunikáció és információtechnológiai megoldások könnyen hozzáférhetővé (Mondok, A. 2017) és megoszthatóvá tették az információt, amely a szabad férőhely-kapacitásokra is vonatkozik. A privát vagy bérelt lakhelyek szálláshelyként való használata világszerte gyorsan terjed, s egyelőre sem az önkormányzatok, sem az állam nem talált még egységes, hatékony megoldást a felmerült problémákra. A sharing vagy peer-to-peer (P2P) vagy collaborative economy, azaz a közösségi vagy megosztáson alapuló gazdaság napjaink gazdaságformáló jelensége, amely térnyerése egyrésztől általános gazdasági, másrésztől társadalmi okokra vezethető vissza. A gazdasági tevékenység lényege az, hogy az ingatlanok, vagyontárgyak, értéket képviselő eszközök tulajdonosai lehetővé teszik azok használatát bizonyos díj fizetése, vagy viszontszolgáltatás ellenében más fogyasztók részére, s ebből jövedelemre tesznek szert, kiadást csökkentenek vagy kerülnek el, vagy hasznosítják felesleges kapacitásukat. Olyan közösségi megoldásokra is találni példát, amikor egy közösség tagjai egy beruházás költségeit közösen fizetik annak érdeké-

ben, hogy a létrejövő fejlesztés előnyeit és hasznait közösen használják. A közösségi gazdaság turisztikai szolgáltatásokhoz kapcsolódó legnépszerűbb megjelenési formája a főképp saját tulajdonú lakások vagy azok szobáinak és az autóknek a bérbe adása vagy megosztása közvetlenül, vagy közvetítőkön keresztül a felek között.

Számos új cég jött létre az elmúlt években, mint például az Uber, vagy a Deliveroo, amelyek online platformokon keresztül vállalják utasok szállítását, vagy éppen ételkiszállítást. A bevétel megoszlik a sofőr, vagy kiszállító, valamint a cég között, amely általában egy fix díjért köti össze a szolgáltatót a fogyasztóval. A megosztásra épülő gazdaság egyik alapötlete, hogy pénzt kovácsoljon a használaton kívüli, vagy csak ritkán használt lakásokból, autókból, stb. A cél azonban nem minden esetben a profit, számos online platform akár időt, vagy különböző tárgyakat használ fizetőeszközként, vagy egyszerűen önkéntes alapon működik.

A digitális piac elemzői szerint a sharing economy modellre épülő gazdaság lesz az elkövetkezendő évtized egyik legnagyobb gazdasági trendje. Ehhez a képest, úgy tűnik, hogy az egyes országok jogrendszerei egyenlőre nem képesek megbirkózni a peer to peer alapú gazdaság terjedésének köszönhetően kialakult helyzettel. Az Európai Unió egyes országaiban pedig oly mértékben tanácstalanok a tagállamok jogalkotói, hogy a megfelelő szabályozási környezet kialakításának kísérlete helyett egyszerűen betiltották az ilyen modellt támogató informatikai szolgáltatásokat.

Európai szintű szabályozási megközelítések

Az Európai Unióban nem létezik egy egységes álláspont a megosztás alapú gazdasággal kapcsolatban. Csak néhány tevékenységet sikerült szabályozni nemzeti, regionális és helyi szinten. Támogatói úgy vélik, hogy ez a módszer könnyű hozzáférést biztosít a szolgáltatások széles skálájához, ugyanakkor gyakran sokkal magasabb színvonalú és megfizethetőbb, mint a hagyományos üzleti vetélytárs. A kritikusok viszont úgy vélik, hogy a megosztás alapú gazdaság tisztességtelen versenyt eredményez, csökkenti a munkahelyek biztonságát, nem adózik és fenyegetést jelent a biztonságra és az egészségre.

A Régiók Bizottsága elemzése szerint¹ a megosztáson alapú gazdaság továbbra is egy olyan kialakulóban levő jelenség, amelyre még egy általános definíció nem létezik. Mivel az olyan cégek, mint például az Uber vagy az Airbnb egyre gyakrabban

¹ <https://cor.europa.eu/en/our-work/Documents/Territorial-impact-assessment/sharing-economy.pdf>

kerülnek a figyelem középpontjába, így vizsgálnunk kell az innovatív típusú gazdasági modelleket. Ez a jelenség nagy hatással van az adózási rendszerre, a foglalkoztatásra és az ágazati szabályozásra nézve.

A 2017-ben készült tájékoztató² a turizmusban megjelent megosztás alapú gazdaságról beszél, többek között arról, hogy az elmúlt évtizedben több nagyvállalat által üzemeltetett platform jelent meg a piacon, jó példa erre a szállásfoglalásra alkalmas Airbnb. A megosztás alapú gazdaságnak egyaránt pozitív és negatív hatásai is vannak a turizmusra nézve.

Az Európai Bizottság által kiadott tanulmány³ magába foglalja a nemzeti, regionális és municípiumokban érvényben lévő szabályozásokat, mind a 28 tagállamból, különös figyelmet fordítva a piac eléréséhez szükséges követelményekről és az adózási szabályozásokra. Ez a zárójelentés áttekintést nyújt a fent említett feladatokról és csatolmányaiban tartalmazza a szóban forgó feladatokról készült jelentéseket is.

Az Európai Unió legfőbb problémája tehát az, hogy az állampolgáraik a vállalkozásokra vonatkozó szabályok megkerülésére kezdték el használni az olyan szolgáltatásokat, mint az Uber vagy Airbnb. Az Uniós és az állami jogalkotók előtt álló legnehezebb feladat az lesz, hogy hogyan fogják összhangba hozni az állampolgárok védelmét szolgáló garanciákat (pl.: fogyasztóvédelem, minőségi előírások), az állam érdekeit (a pénzmozgások ellenőrzése, pénzmosás elkerülése), és azt az igényt, hogy az állampolgárok egyszerűbb és szabadabb keretek között oszthassák meg egymással a javaikat.

Airbnb hatása a turizmusra

Európa a világ vezető turisztikai célpontja. A turizmus fontos szerepet játszik számos európai régió, különösen a kevésbé fejlett régiók fejlődésében, mivel jelentős kiáramló és munkahelyteremtő potenciállal rendelkezik, különösen a fiatalok körében. A turizmusra jelentős rugalmasság és állandó növekedés is jellemző, amely még a legutóbbi gazdasági válság alatt sem változott. A turizmusra nagy hatással van a szállásadó platformok utóbbi években tapasztalható.

² [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/595897/EPRS_BRI\(2017\)595897_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/595897/EPRS_BRI(2017)595897_EN.pdf)

³ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c7a7b5bb-526d-11e8-be1d-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-70757505>

A megosztáson-alapuló gazdaság a bizalom elveire épül (Dudás, G. – Vida, Gy. – Boros, L. 2020) és lehetővé teszi az egyének számára, hogy megosztáson keresztül – pénzügyi ellenszolgáltatásért cserébe – kiaknázzák a kihasználatlanul álló kapacitásaikban rejlő lehetőségeket. A sharing economy-t lényegében P2P elven működő online platformok alkotják amelyek az utóbbi évtizedben dinamikus növekedést felmutatva betörték számos szolgáltatóipari piacra, átalakítva a korábban kialakult üzleti modelleket, továbbá komoly versenytársat teremtettek a hagyományos piaci szereplőknek. Az Airbnb gyors növekedése és egyre növekvő népszerűsége jelentős média és tudományos figyelmet generált, ami az elmúlt 3 évben az Airbnb-vel foglalkozó szakirodalmak számának jelentős növekedését is eredményezte. A P2P szállásadással és az Airbnb vizsgálatával kapcsolatos tudományos kutatások számos területre fókuszálnak köszönhetően a turizmusra, szállásadásra, a lakás- és ingatlanpiacra gyakorolt gazdasági és bomlasztó hatásoknak, valamint a nem tisztázott jogi, adóügyi és szabályozási kérdéseknek.

Az AirBnB jelenség önmagában nem új (Boros, L. – Dudás, G. – Kovalcsik, T. – Papp, S. – Vida, Gy. 2017), azonban az Internet elősegíti a hétköznapi életbe való beépülését és hatása a különböző iparágakra meghatározó jelentőséggel bír. Az Airbnb, amely úgy definiálja magát, mint egy megbízható közösségi piactér azoknak, akik szeretnének egyedülálló szálláshelyeket meghirdetni, felfedezni és lefoglalni szerte a világon – online, mobiltelefonról vagy táblagépről. Az Airbnb napjainkban 34 000 városban és 191 országban van jelen, több mint 2 millió szállást kínál globálisan, és több mint 24 milliárd dollárra értékelték a céget 2015-ben. Az Airbnb egyik fő vonzereje, hogy a platformon szálláslehetőségek széles spektruma válik elérhetővé a fogyasztók számára, így az turisták foglalhatnak teljes lakásokat, házakat, nyaralókat, de hozzáférhetnek olyan extrém szállásformákhoz is, mint a hajók, lombházak, kastélyok vagy éppen igluk, azaz jóval rugalmasabb és szélesebb kínálatot biztosít, mint a nagy hotelláncok.

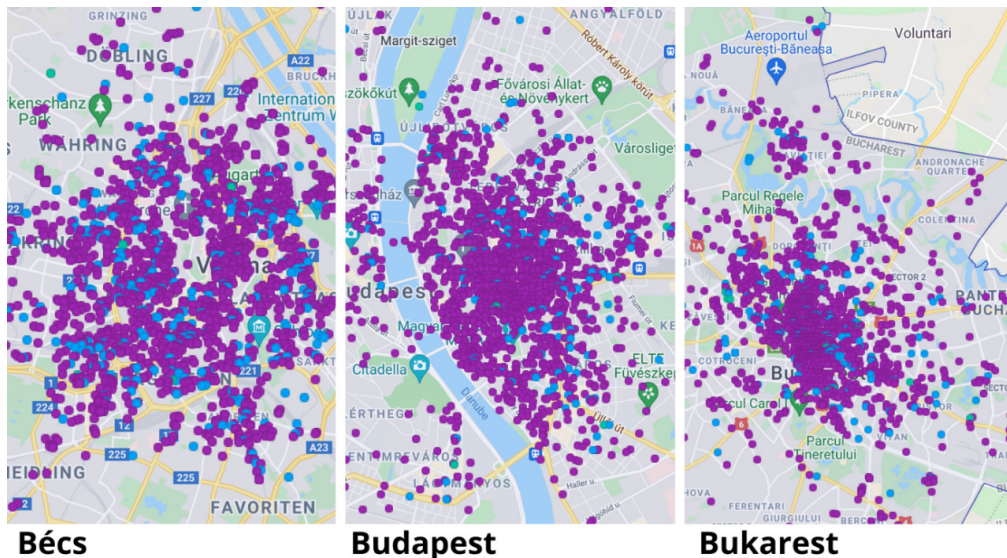
Több európai város, köztük Amszterdam, Barcelona, Berlin, Párizs és Bécs közös levélben hívta fel a figyelmet⁴ az AirBnB és hozzá hasonló szállásmegosztó platformok által generált negatív hatásról. Állításuk szerint az ilyen platformok szabályozása az újonnan alakul Európai Bizottság napirendjére kell kerüljön. A levélben leszögezik, hogy a digitális gazdasági tevékenység, névlegesen a szállásmegosztó platformok

⁴ <https://www.theguardian.com/cities/2019/jun/20/ten-cities-ask-eu-for-help-to-fight-airbnb-expansion>

miatt igen komoly lakhatási problémákkal küszködnek, a tradicionális lakásbérlet terén, helyi lakók, egyetemisták helyett turisták veszik igénybe a városokban található ingatlanokat. Jelentős adózási problémák merülnek fel, ezért a helyi önkormányzatoknak jogukban kellene álljon saját szabályozási mechanizmusokat életbe léptetni, egyrészt a szociális negatív hatás fékezésére, másrészt a adózási kérdések rendezése miatt. Ez a közös állásfoglalás is bizonyítja, hogy a digitális gazdaság térnyerése, ebben az esetben a szállásmegosztó platformok tevékenysége helyi, országos és európai szabályozásra szorul.

Budapesten minden kerületi önkormányzat másképp szabályozza a szállásmegosztó platformok tevékenységét, Bukarestben pedig nem létezik szabályozás rá, Bécsben egységes adózási rendszert vezettek be erre a tevékenységre.

Az airdna.co honlapon, az Airbnb szállásmegosztó platformon szereplő szállásokkal kapcsolatosan lehet elérni statisztikákat, a három fővárosban, több, mint 15000 kiadó lakás érhető el, így Bécsben 6777, Budapesten 6171 és Bukarestben 3265. A vizsgált városokban általában a turisták által is látogatott lakónegyedekben érhető el a legtöbb kiadó lakás.

**1. ábra: Airbnb szállásmegosztó platformon elérhető szállások
Bécs, Budapest és Bukarest**

Forrás: saját szerkesztés az www.airdna.co alapján

Egy olyan dinamikusan növekvő ágazatról beszélünk, amelynek a szabályozása még a legtöbb helyen szabályozatlan, kormányzati és önkormányzati szinten egyaránt. Az utóbbi években több európai intézmény foglalkozott ezzel a témával, több jelentés készült a szállásmegosztó platformokról, de nem készült egy átfogó kutatás, amely ennek a gazdasági tevékenységnek a közigazgatási szabályozását vizsgálja. Ennek következtében szükségesnek tűnik a szabályozási háttér olyan jellegű alakítása, amely kiaknázza az Airbnb-ben rejlő gazdasági potenciálokat, mindemellett megoldja vagy mérsékeli a felmerülő konfliktusokat úgy, hogy közben nem gátolja el az Airbnb működését.

Szállásmegosztó platformok önkormányzati szabályozása

Az szállásmegosztó platformok megváltoztatták az utazás módját, és kétségtelen, hogy világszerte jelentősen megnövelte a turisták számát is. Ez az új szállásfoglalási lehetőség sok ember számára lehetővé tette, hogy a korábbiaknál sokkal olcsóbban utazhassanak a világban. A szállásmegosztó platformok szintén fontos szerepet játszottak abban, hogy a légi közlekedés minden eddiginél olcsóbbá váljon. Sok turisztikai desztináció az idegenforgalom növekedésére egy megoldást látnak a szállásmegosztó platformokban, de ugyanakkor sok probléma merül fel szabályozások tekintetében.

A hagyományos szálláshelyek közül leginkább a panziók, hostelek és alacsonyabb kategóriás szálláshelyek érzik (Karakasné, M. K. 2016) az elszívó hatást. Az Airbnb szállások mintegy 75-80 %-a feketén üzemel, ami az adóelkerülés mellett jelentős piaci előnyöket is hordoz magában. A hagyományos szolgáltatók nehezményezik a versenyfeltételek ilyen aránytalanságát. Az új évezred fogyasztói már egy digitalizált világban nőnek fel, és gyermekkorukban eemberekké válnak. Az internet és a közösségi portálok rohamos fejlődése, valamint a globalizáció térnyerése a gazdasági folyamatok működését is átalakította. Nincs ez másként a turizmus és a szállodaipar területén sem, hiszen ezek szereplői – nemzetköziségük és technikai nyitottságuk miatt – nagyon fogékonyak az újdonságokra.

Továbbá a szállásmegosztó platformok nagy sikere azonban aggodalmat kelt, hogy ezek a szolgáltatások a lakóingatlanokat kereskedelmi vállalkozásokká alakítják, kevés önkormányzati felügyelettel. Csak Romániában jelenleg az online platformokon több mint tízezer lakás szerepel, a belföldi turizmus megerősödésével, ez a szám folyamatosan növekedni fog. Uniós szabályozás hiányában, a kormányra és önkormányzatokra hárul a feladat, hogy megtalálják az egyensúlyt ebben a kérdésben.

A szabályozáshoz igénybe vett eszközök tekintetében a nemzetközi gyakorlatok igen diverzifikált példákat mutatnak. Az egyik leggyakrabban használt szabályozó eszköz a kiadható napok számának korlátozása. Példaként szolgálva, Amszterdamban az önkormányzat évi 60 napban maximalizálta az Airbnb-n kiadható napok számát, Izlandon 90 napban, míg Párizsban az éves szinten a kiadható napok számát a városvezetés 120 napban maximalizálta. Ez a típusú szabályozás elsősorban az adott lakókörnyezetet érthetőséget hivatott kezelni, és nem járul hozzá a rövidtávú szállásszolgáltatás során gyakorta előforduló adóelkerülés okozta problémák mérsékléséhez és az adott település adóbevételeinek növeléséhez.

Egy másik jó példa, az Airbnb és az önkormányzatok között születő együttműködések, mely révén az önkormányzatok által kiszabott idegenforgalmi adót vagy foglalási adót az Airbnb automatikusan beszedi minden egyes foglalás után és továbbítja azt a területileg illetékes települési önkormányzatoknak.

Az önkormányzatok vezetőit Európaszerte foglalkoztatja a szállásmegosztó platformok által okozott dilemma. Sokan úgy próbálják kezelni, hogy egyensúlyba hozzák a megfizethető lakhatást, de mégis hasznot húznak a digitális gazdasági tevékenység által előidézett adózási bevételekből. Számos önkormányzat úgy döntött, hogy ennek a kialakult gazdasági ágazatnak a szabályozásával kezeli az szállásmegosztó platformok negatív hatásait. Néhány város ideiglenesen tiltotta az új rövid távú bérleti engedélyek kiadását, sőt az engedélyek megújítását is, a turisták által kedvelt városrészen.

Megoldási javaslatok

A sharing economy az elfogadottá válás útjára állt, viszont fontos, hogy a szabályhozók ne a már meglévő törvények szerint próbálják ezt a gazdasági tevékenységet szabályozni. Törvényhozóknak az a legfontosabb feladata, hogy elfogadják, hogy a profitorientált sharing economy tagjai nem tradicionális vállalatok és ehhez képest biztosítsanak jogokat, valamint támasztanak követelményeket a résztvevőkkel szemben. Az új jogszabályok fő szempontja kell legyen, hogy kiegyensúlyozott kapcsolat legyen az adott sharing economy vállalat és annak független vállalkozói között. Ezenkívül szintén fontos, hogy az esetleges szabálytalanságokat egyedi esetként kezeljék és ne a profitorientált sharing economy egészét vegyék elő ilyen esetekben.

Irodalomjegyzék

- Belk, R. (2014): You are what you can access: Sharing and collaborative consumption online. *Journal of Business Research*, 67, 1595-1600.
- Boros, L. – Dudás, G. – Kovalcsik, T. – Papp, S. – Vida, Gy. (2018): Aribnb in Budapest: analysing spatial patterns and room rates of hotels and peer-to-peer accommodations. *GeoJournal of Tourism and Geosites*, Year XI, no. 1, vol. 21. 26-38.
- Drabancz, Á. - El-meouch, N. M. (2017): Az Airbnb versenyjogi megközelítése - Magyarországon (Gazdasági Versenyhivatal - GVH).
- Dudás, G. – Vida, Gy. – Boros, L. (2020): Az Airbnb használat motivációs tényezői a magyar turisták körében. *Turisztikai és Vidékfejlesztési Tanulmányok*, V. évfolyam I. szám.
- Felson, M. – Spaeth, J. L. (1978): Community Structure and Collaborative Consumption: A Routine Activity Approach. *American Behavioral Scientist*, Vol. 21, No. 4.
- Karakasné, M. K. (2016): A Sharing Economy hatása a hazai szálláshelyekre - Multidiszciplináris kihívások, sokszínű válaszok.
- Mondok, A. (2017): A közösségi gazdaság kihívásai a magyar szálláshely-szolgáltatás piacán. *Gradus* Vol 4, No 2 2017. 487-494.
- Petropulos, G. (2017): An economic review of the collaborative economy - Policy contribution prepared for the European Parliament's Internal Market and Consumer Protection Committee as an input for a workshop on the collaborative economy. *Policy Contribution*, Issue 5.

Internetes hivatkozások

- <https://cor.europa.eu/en/our-work/Documents/Territorial-impact-assessment/sharing-economy.pdf>
- <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c7a7b5bb-526d-11e8-be1d-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-70757505>
- [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/595897/EPRS_BRI\(2017\)595897_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/595897/EPRS_BRI(2017)595897_EN.pdf)

<https://www.theguardian.com/cities/2019/jun/20/ten-cities-ask-eu-for-help-to-fight-airbnb-expansion>

Abstract

The sharing economy has contributed significantly to the well-being of European citizens. Several studies provide a detailed description of the regulatory environment surrounding the sharing economy as it relates to the tourist accommodation services sector. The emergence of digital platforms has changed our habits of service and consumption and our perception of property. Accommodation sharing platforms have changed the way we travel and have undoubtedly led to a significant increase in the number of tourists worldwide. Local government leaders across Europe are concerned about the dilemma posed by accommodation sharing platforms. In this paper, we describe the regulatory situation of accommodation sharing platforms from the perspective of European institutions.

Keywords: sharing economy, Airbnb, accommodation sharing platforms, regulation